

متن پرسش

با سلام خدمت استاد عزیز: با توجه به سوالاتی که از شما در مورد معمم شدن پرسیده شده و پاسخ های شما برای بنده سوالاتی پیش آمده که مطرح می‌کنم: استاد شما دلیل اصلی که برای معمم نشدنتان فرمودید این بوده که مطالعات لازم فقهی را نداشته اید مثلاً در جایی فرمودین (چون به طور کامل فقه نخوانده‌ام نباید معمم شوم) و... البته در جایی دیگر از شرایط علمی لازم برای معمم شدن ذکر کردید: (از جهت علمی اولاً: بتواند به سوالات فقهی شایع مردم - با توجه به آگاهی اجمالی به اختلاف فتاوی و اطلاع از مبانی احکام (در حد کتب نیمه استدلالی مثل شرح لمعه) - پاسخ دهد همچنین لازم است در این مورد، به مطالعه احکام از رساله و عروه نیز پردازد.) می‌خواستم بپرسم که ۱. آیا منظورتان از مطالعات لازم فقهی همان است که در بالا متذکر شدید؟ ۲. استاد در جایی فرمودید (معتقدم فعالیت‌های فرهنگی وقتی با لباس روحانیت باشد تأثیرش بیشتر است و جهت آن هم سالم‌تر خواهد بود) پس چرا در راستای تأثیر بیشتر فعالیت های فرهنگیتان اقدام به مطالعات فقهی و در نتیجه اقدام به ملبس شدن نکردید؟! با توجه به اینکه با خواندن مقداری رساله و آگاهی از اختلافات فتوا می‌توان به سوالات رایج مردم پاسخ داد ۳. آیا طلبه ای که نخواهد مطالعات فقهی داشته باشد و صرفاً بخواهد در زمینه های تخصصی دیگر مطالعه داشته باشد مثلاً کلام و... نباید معمم شود؟ چون شما فرمودین (چون به طور کامل فقه نخوانده‌ام نباید معمم شوم) ۴. به نظر بنده می‌رسد که در راستای کتب و جزواتتان و مطالبی که برای طلاب نوشته اید اگر جزوه ای هم به امر ملبس شدن اختصاص دهید و مسائل آن را بررسی کنید خیلی برای طلاب در شرایط امروز مفید باشد چون طلاب بسیاری در این مسئله درگیر هستند و کتبی که در این زمینه نوشته شده و مطالبی که از طرف اساتید مطرح شده به نظر می‌رسد کافی نیست و نمی‌تواند پاسخگوی دغدغه های طلاب و نگرانی ها و نا آرامی های آنان در این زمینه باشد. مثلاً مطالبی که آیت الله طهرانی در امام شناسی آورده اند یا ... با توجه به اینکه بنده خود شاهد این مسائل در برخی از طلبه ها هستم. خواهشمندم مفصل پاسخ دهید.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: چیزی برای مفصل گفتن در این مورد ندارم. همین اندازه می‌توان گفت روی هم رفته برای اصلاح یک جامعه روحانیون تأثیر بیشتری دارند مگر آن‌که مخاطبان، خاص باشند و فرد هم در موقعیت شناخته شده‌ای باشد. شرایط اولیه‌ی انقلاب چنین اقتضا کرد که برای افرادی

امثال بنده امکان طرح مسائل معرفتی را بدون آن که لازم باشد معمم گردند بود و این به جهت شرایط خاص انقلاب به وجود آمد که افراد در یک نحوه اتحاد و یگانگی همدیگر را درک می‌کردند ولی بعد از آن، این موضوع به آن شکل به جهت گستردگی شهر منتفی شد و از این جهت افراد، با کسوت روحانی می‌توانند سخن دینی خود را بیشتر برای عموم قابل پذیرش کنند. موفق باشید.